

התנא רבי שמעון (רבי שמעון בר יוחאי) 141 מחלוקות

<p>ת"ר ואספת דגנך מה ת"ל לפי שנא' (יהושע א, ח) לא ימוש ספר התורה הזה מפיק יכול דברים ככתבן ת"ל ואספת דגנך הנהג בהן מנהג דרך ארץ דברי ר' ישמעאל ר"ש בן יוחאי אומר אפשר אדם חורש בשעת חרישה וזורע בשעת זריעה וקוצר בשעת קצירה ודש בשעת דישה וזורה בשעת הרוח תורה מה תהא עליה אלא בזמן שישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית ע"י אחרים שנא' (ישעיהו סא, ה) ועמדו זרים ורעו צאנכם וגו' ובזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית ע"י עצמן שנא' (דברים יא, יד) ואספת דגנך</p>	<p>ברכות לה:ב</p>
<p>ר' שמעון בן יוחאי בעל הבית בוצע ואורח מברך בעל הבית בוצע כדי שיבצע בעין יפה ואורח מברך כדי שיברך בעל הבית מאי מברך יהי רצון שלא יבוש בעל הבית בעולם הזה ולא יכלם לעולם הבא ורבי מוסיף בה דברים ויצלח מאד בכל נכסיו והיה נכסיו ונכסיו מוצלחים וקרובים לעיר ואל ישלוט שטן לא במעשי ידיו ולא במעשי ידו ואל יזדקר לא לפניו ולא לפנינו שום דבר הרהור חטא ועבירה ועון מעתה ועד עולם</p>	<p>ברכות מו:א</p>
<p>דתנן ג על ג שאמרו חוץ מן המלל דברי ר"ש וחכ"א ג על ג מכוונות</p>	<p>שבת כט:א</p>
<p>אמר רב יהודה אמר רב מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי כלים דברי רבי יהודה ור"ש מתיר</p>	<p>שבת כט:א</p>
<p>מסיקין בתמרין אכלן אין מסיקין בגרעיניהן דברי רבי יהודה ור"ש מתיר</p>	<p>שבת כט:א</p>
<p>מסיקין באגוזים אכלן אין מסיקין בקליפותיהן דברי רבי יהודה ורבי שמעון מתיר</p>	<p>שבת כט:א</p>
<p>דתניא לא ישתטף אדם כל גופו בין בחמין ובין בצונן דברי ר"מ ר"ש מתיר ר' יהודה אומר בחמין אסור בצונן מותר</p>	<p>שבת לט:ב</p>
<p>והתניא מותר השמן שבנר ושבקערה אסור ורבי שמעון מתיר</p>	<p>שבת מד:א</p>
<p>אין נוטלין עצים מן הסוכה ב"ט אלא מן הסמוך לה ור' שמעון מתיר ושויין בסוכת החג בחג שהיא אסורה ואם התנה עליה הכל לפי תנאו כעין שמן שבנר קאמרינן הואיל והוקצה למצותו הוקצה לאיסורו</p>	<p>שבת מה:א</p>
<p>דתניא מלבנות המטה וכרעות המטה ולווחים של סקיבס לא יחזיר ואם החזיר פטור אבל אסור ולא יתקע ואם תקע חייב חטאת רשב"י אומר אם היה רפוי מותר</p>	<p>שבת מז:א</p>
<p>דתנן בית הפך ובית התבלין ובית הנר שבכירה מטמאין במגע ואין מטמאין באויר דברי ר' מאיר ור"ש מטהר</p>	<p>שבת מח:ב</p>
<p>הא רבי יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור הא ר' שמעון דאמר דבר שאין מתכוין מותר</p>	<p>שבת נ:א</p>
<p>המוציא יין כדי מזיגת הכוס חלב כדי גמיעה דבש כדי ליתן על הכתית שמן כדי לסוך אבר קטן מים כדי לשוף בהם את הקילור ושאר כל המשקין ברביעית וכל השופכין ברביעית ר"ש אומר כולן ברביעית ולא נאמרו כל השיעורין הללו אלא למצניעיהן</p>	<p>שבת עו:ב</p>
<p>המוציא ככר לרשות הרבים חייב הוציא והוא שנים פטורין לא יכול אחד להוציא והוציאו שנים חייבין ורבי שמעון פוטר</p>	<p>שבת צב:ב</p>
<p>בעיגול של דבילה והוציאו לרשות הרבים בקורה והוציאו לרה"ר רבי יהודה אומר אם לא יכול אחד להוציא והוציאו שנים חייבין ואם לאו פטורין ר"ש אומר אע"פ שלא יכול אחד להוציא והוציאו שנים פטורים לכך נאמר בעשותה יחיד שעשאה חייב שנים שעשאה פטורין</p>	<p>שבת צג:א</p>
<p>תניא היה יושב על גבי המטה וארבע טליות תחת רגלי המטה טמאות מפני שאינה יכולה לעמוד על שלש ור' שמעון מטהר</p>	<p>שבת צג:א</p>
<p>ור"ש יחיד שעשאה בהוראת ב"ד חייב ור"מ מי כתיב נפש תחטא אחת תחטא בעשותה תחטא תרי מעוטי כתיבי חד למעוטי זה עוקר וזה מניח וחד למעוטי יחיד שעשאה בהוראת ב"ד</p>	<p>שבת צג:א</p>
<p>ויקרא ד, כז) ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשותה ר"ש סבר תלתא מעוטי כתיבי נפש תחטא אחת תחטא בעשותה תחטא חד למעוטי זה עוקר וזה מניח וחד למעוטי זה יכול וזה יכול וחד למעוטי זה אינו יכול וזה אינו יכול ורבי יהודה חד למעוטי זה עוקר וזה מניח וחד למעוטי זה יכול וזה יכול וחד למעוטי יחיד שעשאה בהוראת ב"ד</p>	<p>שבת צג:א</p>

התנא רבי שמעון (רבי שמעון בר יוחאי) 141 מחלוקות

<p>שבת צג:ב המוציא אוכלין פחות מכשיעור בכלי פטור אף על הכלי שהכלי טפלה לו) את החי במטה פטור אף על המטה שהמטה טפלה לו את המת במטה חייב וכן כזית מן המת וכזית מן הנבלה וכעדשה מן השרץ חייב ורבי שמעון פטור</p>	<p>שבת צה:א התולש מעציץ נקוב חייב ושאינו נקוב פטור ור"ש פטור בזה וזבה</p>
<p>שבת ק:א הזורק מן הים לאיסרטיא ומן האיסרטיא לים פטור ר"ש אומר אם יש במקום שזרק עמוק עשרה ורחב ארבעה חייב</p>	<p>שבת קה:ב ר' יהודה דאמר מלאכה שאין צריכה לגופה חייב עליה הא ר"ש דאמר מלאכה שאין צריכה לגופה פטור עליה</p>
<p>שבת קו:ב צבי שנכנס לבית ונעל אחד בפניו חייב נעלו שנים פטורין לא יכול אחד לנעול ונעלו שנים חייבין ור"ש פטור</p>	<p>שבת קיא:א החושש בשיניו לא יגמע בהן את החומץ אבל מטבל הוא כדרכו ואם נתרפא נתרפא החושש במתניו לא יסוך יין וחומץ אבל סך הוא את השמן ולא שמן וורד בני מלכים סכין שמן וורד על מכותיהן שכן דרכן לסוך בחול ר"ש אומר כל ישראל בני מלכים הם</p>
<p>שבת קכז:א תנו רבנן תבואה צבורה בזמן שהתחיל בה מע"ש מותר להסתפק ממנה בשבת ואם לאו אסור להסתפק ממנה בשבת דברי ר"ש ר' אחא מתיר כלפי לייא</p>	<p>שבת קכח:א דתנן בני מלכים סכין על גבי מכותיהן שמן וורד שכן דרכן של בני מלכים לסוך בחול ר"ש אומר כל ישראל בני מלכים הם</p>
<p>שבת קמב:א כדתנן סאה תרומה שנפלה למאה ולא הספיק להגביה עד שנפלה אחרת הרי זו אסורה ור"ש מתיר</p>	<p>שבת קמז:ב תנו רבנן מסתפג אדם באלונטית ומניחה בחלון ולא ימסרנה לאולירין מפני שחשודים על אותו דבר רבי שמעון אומר מסתפג באלונטית אחת ומביאה בידו לתוך ביתו</p>
<p>עירובין ג:ב דתנן כרם הנטוע על פחות מארבע אמות רבי שמעון אומר אינו כרם וחכמים אומרים כרם ורואין את האמצעיים כאילו אינם</p>	<p>עירובין לז:ב דתניא הריני מערב לשבתות של כל השנה רציתי אלך לא רציתי לא אלך רצה מבעוד יום עירובו עירוב משחשיכה רבי שמעון אומר עירובו עירוב וחכמים אומרים אין עירובו עירוב</p>
<p>עירובין מו:ב דתנן עיר של יחיד ונעשית של רבים מערבין את כולה של רבים ונעשית של יחיד אין מערבין את כולה אלא אם כן עושה חוצה לה כעיר חדשה שביהודה שיש בה חמשים דירין דברי רבי יהודה רבי שמעון אומר שלש חצירות של שני בתים</p>	<p>עירובין נב:ב מי שהחשיך חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס ר"ש אומר אפילו חמש עשרה אמות יכנס שאין משוחות ממצין את המדות מפני הטועין</p>
<p>עירובין נט:א עיר של יחיד ונעשית של רבים מערבין את כולה ושל רבים ונעשית של יחיד אין מערבין את כולה אא"כ עשה חוצה לה כעיר חדשה שביהודה שיש בה חמשים דירין דברי רבי יהודה ר"ש אומר ג' חצירות של שני בתים</p>	<p>עירובין עא:א בעל הבית שהיה שותף לשכניו לזה ביין ולזה ביין אינן צריכין לערב לזה ביין ולזה בשמן צריכין לערב ר"ש אומר אחד זה ואחד זה אינן צריכין לערב</p>
<p>עירובין צה:ב ובסכנה מכסן והולך לו רבי שמעון אומר נותנן לחבירו וחבירו לחבירו עד שמגיע לחצר החיצונה וכן בנו נותנו לחבירו וחבירו לחבירו אפילו מאה רבי יהודה אומר נותן אדם חבית לחבירו וחבירו לחבירו אפילו חוץ לתחום אמרו לו לא תהלך זו יותר מרגלי בעליה</p>	<p>עירובין קג:א דתניא בן לוי שנפסקה לו נימא בכנור קושרה ר' שמעון אומר עונבה רבי שמעון בן אלעזר אומר אף היא אינה משמעת את הקול אלא משלשל מלמטה וכורך מלמעלה או משלשל מלמעלה וכורך מלמטה</p>
<p>פסחים נא:ב דתניא רבי שמעון אומר כל הספיחים אסורין חוץ מספיחי כרוב שאין כיוצא בהן בירק השדה וחכ"א כל הספיחים אסורים</p>	

התנא רבי שמעון (רבי שמעון בר יוחאי) 141 מחלוקות

במאי קא מיפלגי רבנן סברי גזרינן ספיחי כרוב אטו שאר ספיחי דעלמא ר"ש סבר לא גזרינן ספיחי כרוב אטו ספיחי דעלמא	פסחים נא:ב
דתניא ציץ בין שישנו על מצחו ובין שאינו על מצחו מרצה דברי ר"ש רבי יהודה אומר עודיהו על מצחו מרצה אין עודיהו על מצחו אינו מרצה	פסחים עז:א
ר"א בן מתיא אומר אין היחיד מכריע את הציבור לטומאה שנאמר דברים טז, ה) לא תוכל לזבוח את הפסח באחד שעריך רבי שמעון אומר אפילו שבט אחד טמא ושאר כל השבטים טהורים הללו עושין לעצמן והללו עושין לעצמן מאי טעמא דרבי שמעון קסבר שבט אחד איקרי קהל רבי יהודה אומר אפילו שבט אחד טמא ושאר כל השבטים טהורין יעשו בטומאה שאין קרבן ציבור חלוק רבי יהודה סבר שבט אחד איקרי	פסחים פא:א
רבי יעקב היא דתניא (שמות יב, מו) ועצם לא תשברו בו בו בכשר ולא בפסול רבי יעקב אומר היתה לו שעת הכושר ונפסל יש בו משום שבירת העצם לא היתה לו שעת הכושר אין בו משום שבירת העצם ר"ש אומר אחד זה ואחד זה אין בו משום שבירת העצם	פסחים פג:א
תניא נמי הכי נמנין ומושכין את ידיהן ממנו עד שישחט רבי שמעון אומר נמנין עד שישחט ומושכין עד שיזרק הדם	פסחים פט:א
אמר אביי מחלוקת לימשך דרבנן סברי (שמות יב, ד) מהיות משה מחיתיה דשה ר"ש סבר מהוייתה דשה אבל לימנות דברי הכל עד שישחט דאמר קרא (שמות יב, ד) במכסת נפשות והדר תכוסו	פסחים פט:א
לעולם נמנין עליו עד שיהיה בו כזית לכל אחד ואחד נמנין ומושכין את ידיהן ממנו עד שישחט רבי שמעון אומר עד שיזרק את הדם	פסחים פט:א
ת"ר פסח ומצה ומרור בראשון חובה מכאן ואילך רשות ר' שמעון אומר באנשים חובה ובנשים רשות	פסחים צא:ב
הפסח שנתערב בזבחים כולן ירעו עד שישתאבו וימכרו ויביא בדמי היפה שבהן ממין זה ובדמי היפה שבהן ממין זה [ויפסיד] המותר מביתו נתערב בבכורות ר"ש אומר אם חבורות כהנים יאכלו	פסחים צח:א
דתניא אחד הנודר ואחד המקדיש ואחד המעריך כיון שעברו עליו ג' רגלים עובר בבל תאחר ר"ש אומר ג' רגלים כסדרן וחג המצות תחילה וכן היה ר"ש בן יוחי אומר רגלים פעמים ג' פעמים ד' פעמים חמשה כיצד נדר לפני הפסח ג' לפני עצרת חמשה לפני החג ארבעה	ראש השנה ד:א
מאי טעמא דתנא קמא מכדי מינייהו סליק למה לי למהדר ומיכתב (דברים טז, טז) בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות שמע מינה לבל תאחר ורבי שמעון אומר אינו צריך לומר בחג הסוכות שבו דיבר הכתוב למה נאמר לומר שזה אחרון ורבי מאיר מ"ט דכתיב (דברים יב, ה) ובאת שמה והבאתם שמה ורבנן הוא לעשה ורבי מאיר כיון דאמר ליה רחמנא אייתי ולא אייתי ממילא קם ליה בבל תאחר ורבי אליעזר בן יעקב מאי טעמא דכתיב (במדבר כט, לט) אלה תעשו לה' במועדיכם מיעוט מועדים שנים	ראש השנה ד:ב
כיון שעברו עליהן שלשה רגלים עובר בבל תאחר רבי שמעון אומר שלשה רגלים כסדרן וחג המצות תחלה ר' מאיר אומר כיון שעבר עליהן רגל אחד עובר בבל תאחר רבי אליעזר בן יעקב אומר כיון שעברו עליהן שני רגלים עובר בבל תאחר רבי אלעזר ברבי שמעון אומר כיון שעבר עליהן חג הסוכות עובר עליהן בבל תאחר	ראש השנה ד:ב
אב ובנו שראו את החדש ילכו לא שמצטרפין זה עם זה אלא שאם יפסל אחד מהן יצטרף השני עם אחר ר"ש אומר אב ובנו וכל הקרובין כשרין לעדות החדש א"ר יוסי מעשה בטוביה הרופא שראה את החדש בירושלים הוא ובנו ועבדו משוחרר וקבלו הכהנים אותו ואת בנו ופסלו את עבדו וכשבאו לפני בית דין קבלו אותו ואת עבדו ופסלו את בנו	ראש השנה רר:א
דר תקיעות שלש שלש שלש שיעור תקיעה כשלש תרועות שיעור תרועה כשלש יבבות תקע בראשונה ומשך בשניה כשתים אין בידו אלא אחת מי שבירך ואחר כך נתמנה לו שופר תוקע ומריע ותוקע שלש פעמים כשם ששליח צבור חייב כך כל יחיד ויחיד חייב רבן גמליאל אומר שליח צבור מוציא את הרבים ידי חובתן	ראש השנה לג:ב
דתניא ציץ בין שישנו על מצחו ובין שאינו על מצחו מרצה דברי רבי שמעון רבי יהודה אומר עודהו על מצחו מרצה אין עודהו על מצחו אינו מרצה	יומא ז:ב

התנא רבי שמעון (רבי שמעון בר יוחאי) 141 מחלוקות

<p>דתניא (ויקרא א, ז) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרת דברי ר' יהודה אמר לו רבי שמעון וכי תעלה על דעתך שזר קרב לגבי מזבח אלא לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא בראשו של מזבח</p>	<p>יומא מה:א</p>
<p>תניא ר' ישמעאל אומר זה וזה יסוד מערבי ר' שמעון בן יוחאי אומר זה וזה יסוד דרומי בשלמא ר' ישמעאל קסבר ילמד סתום ממפורש אלא ר' שמעון בן יוחאי מאי טעמא אמר רב אשי קסבר פתחא בדרום</p>	<p>יומא נט:א</p>
<p>בא לו אצל פר ושעיר הנשרפין קרען והוציא את אימוריהן נתנן במגיס והקטירן על גבי המזבח קלען במקלעות והוציאן לבית השריפה ומאימתי מטמאין בגדים משיצאו חוץ לחומת העזרה ר' שמעון אומר משיצית האור ברובן</p>	<p>יומא סז:ב</p>
<p>תנן שבועה שלא אוכל ואכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים חייב ורבי שמעון פוטר</p>	<p>יומא עג:ב</p>
<p>תנו רבנן שתיים כהלכתן ושלישית אפילו טפח ר"ש אומר שלש כהלכתן ורביעית אפילו טפח במאי קמיפלגי רבנן סברי יש אם למסורת ורבי שמעון סבר יש אם למקרא רבנן סברי יש אם למסורת (ויקרא כג, מב) בסכת בסכת בסכות הרי כאן ארבע דל חד לגופיה פשו להו תלתא שתיים כהלכתן ואתאי הלכתא וגרעתה לשלישית ואוקמה אטפח ר' שמעון סבר יש אם למקרא בסכות בסכות בסכות הרי כאן שש</p>	<p>סוכה ו:ב</p>
<p>אמר אביי בהקרבה כולי עלמא לא פליגי דשרי כי פליגי למיקם עליה בבל תאחר ת"ק סבר שלש רגלים אמר רחמנא אפילו שלא כסדרן ור' שמעון סבר כסדרן אין שלא כסדרן לא</p>	<p>ביצה יט:ב</p>
<p>דתניא אין מביאין תודה בחג המצות מפני חמץ שבה ולא בעצרת מפני שהוא י"ט אבל מביא אדם תודתו בחג הסוכות ר' שמעון אומר הרי הוא אומר (דברים טז, טז) בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות כל שבא בחג המצות בא בחג השבועות ובחג הסוכות וכל שלא בא בחג המצות אינו בא בחג השבועות ובחג הסוכות</p>	<p>ביצה יט:ב</p>
<p>דתניא רבי שמעון אומר לא יאמר חג הסוכות שבו הכתוב מדבר למה נאמר לומר שזה אחרון רבי אלעזר ברבי שמעון אומר לומר שזה גורם: ויוצא בה משום שמחה ואינו יוצא בה משום חגיגה</p>	<p>ביצה יט:ב</p>
<p>ת"ר בכור תם שנפל לבור ר' יהודה הנשיא אומר ירד מומחה ויראה אם יש בו מום יעלה וישחוט ואם לאו לא ישחוט אמר לו ר' שמעון בן מנסיא הרי אמרו אין רואין מומין ביום טוב כיצד נולד בו מום מערב י"ט אין מבקרין אותו ב"ט נולד בו מום ב"ט רבי שמעון אומר אין זה מן המוכן ושויין שאם נולד הוא ומומו עמו שזה מן המוכן</p>	<p>ביצה כו:א</p>
<p>מאי קא מפלגי אי נימא ברואין מומין קמפלגי דר' יהודה סבר רואין מומין ב"ט ור' שמעון סבר אין רואין מומין ב"ט</p>	<p>ביצה כו:א</p>
<p>בכור שנפל לבור רבי יהודה אומר ירד מומחה ויראה אם יש בו מום יעלה וישחוט ואם לאו לא ישחוט ר' שמעון אומר כל שאין מומו ניכר מבעוד יום אין זה מן המוכן</p>	<p>ביצה כו:א</p>
<p>דתנן ר' שמעון אומר מחתכין את הדלועין לפני הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים ר' יהודה אומר אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה</p>	<p>ביצה כז:ב</p>
<p>ר' חייא בר יוסף קמיה דר' יוחנן אין נוטלין עצים מן הסוכה אלא מן הסמוך לה ור' שמעון מתיר ושויין בסוכת החג בחג שאסורה ואם התנה עליה הכל לפי תנאו ורבי שמעון מתיר</p>	<p>ביצה ל:ב</p>
<p>דתניא מותר השמן שבנר ושבקערה אסור ורבי שמעון מתיר</p>	<p>ביצה ל:ב</p>
<p>תנו רבנן אין סומכין את הקדרה בבקעת וכן הדלת לפי שלא נתנו עצים אלא להסקה ורבי שמעון מתיר</p>	<p>ביצה לג:א</p>
<p>ת"ר מגבב מן החצר ומדליק שכל מה שבחצר מוכן הוא ובלבד שלא יעשה צבורין צבורין ורבי שמעון מתיר</p>	<p>ביצה לג:ב</p>
<p>ועד מתי חורשין שדה הלבן ערב שביעית משתכלה הלחה וכל זמן שבני אדם חורשים ליטע מקשאות ומדלעות רבי שמעון אומר א"כ נתנה תורה שיעור לכל אחד ואחד בידו אלא בשדה הלבן עד הפסח ובשדה האילן עד העצרת וב"ה אומרים עד הפסח</p>	<p>מועד קטן ג:ב</p>
<p>ת"ש דתניא (יחזקאל מד, כו) ואחרי טהרתו אחר פרישתו מן המת שבעת ימים יספרו לו אלו ז' ימי ספירו (יחזקאל מד, כז) וביום באו אל הקודש אל החצר הפנימית לשרת בקודש יקריב חטאת זו עשירית האיפה שלו דברי רבי יהודה ר"ש אומר (יחזקאל מד, כז) בבאו יקריב בזמן שראוי לביאה ראוי להקרבה בזמן שאינו ראוי לביאה אינו ראוי להקרבה</p>	<p>מועד קטן טז:א</p>

התנא רבי שמעון (רבי שמעון בר יוחאי) 141 מחלוקות

<p>מועד קטן כא:ב</p>	<p>ת"ר אבל ג' ימים הראשונים בא ממקום קרוב מונה עמהן בא ממקום רחוק מונה לעצמו מכאן ואילך אפי' בא ממקום קרוב מונה לעצמו ר"ש אומר אפי' בא ביום השביעי ממקום קרוב מונה עמהן</p>	<p>יבמות יח:ב</p>	<p>דתנן שלשה אחין נשואין שלש נשים נכריות ומת אחד מהם ועשה בה שני מאמר ומת הרי אלו חולצות ולא מתייבמות שנאמר (דברים כה, ה) ומת אחד מהם יבמה יבא עליה מי שעליה זיקת יבם אחד ולא שעליה זיקת שני יבמין רבי שמעון אומר מייבם לאיזהו מהן שירצה</p>
<p>יבמות יח:ב</p>	<p>שני אחים ומת אחד מהן ויבם השני את אחת אחיו ואח"כ נולד להן אח ומת הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו והשניה משום צרתה עשה בה מאמר ומת השניה חולצת ולא מתייבמת ר"ש אומר מייבם לאיזו מהן שירצה או חולץ לאיזו מהן שירצה</p>	<p>יבמות יט:א</p>	<p>תניא כוותיה דרב פפא ותיובתא דר' אושעיא שני אחים בעולם אחד ומת אחד מהם בלא ולד ועמד השני הזה לעשות מאמר ביבמתו ולא הספיק לעשות בה מאמר עד שנולד לו אח ומת הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו ושניה או חולצת או מתייבמת עשה בה מאמר ואח"כ נולד אח או שנולד לו אח ואח"כ עשה בה מאמר ומת הראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו ושניה חולצת ולא מתייבמת ר' שמעון אומר ביאתה או חליצתה של אחת מהם פוטרת צרתה חלץ לבעלת מאמר לא נפטרה צרה</p>
<p>יבמות יט:א</p>	<p>ג' אחין שנים מהן נשואין שתי אחיות או אשה ובתה או אשה ובת בנה הרי אלו חולצות ולא מתייבמות ור"ש פוטר</p>	<p>יבמות יט:ב</p>	<p>כנסה ונולד לו אח ואח"כ מת שתיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום דברי ר"מ ורבי שמעון אומר הואיל ובא ומצאה בהיתר ולא עמדה עליו שעה אחת באיסור מייבם לאיזו מהן שירצה או חולץ לאיזו מהן שירצה</p>
<p>יבמות יט:ב</p>	<p>עשה בה מאמר ואח"כ נולד לו אח או שנולד לו אח ואח"כ עשה בה מאמר ומת ראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו ושניה חולצת ולא מתייבמת ר"ש אומר ביאתה או חליצתה של אחת מהן פוטרת צרתה</p>	<p>יבמות יט:ב</p>	<p>שלשה אחין שנים מהן נשואין שתי אחיות או אשה ובתה או אשה ובת בנה הרי אלו חולצות ולא מתייבמות ור"ש פוטר</p>
<p>יבמות לא:ב</p>	<p>ג' אחין נשואין ג' נכריות ומת אחד מהן ועשה בה שני מאמר ומת הרי אלו חולצות ולא מתייבמות שנאמר (דברים כה, ה) ומת אחד מהן יבמה יבא עליה שעליה זיקת יבם אחד ולא שעליה זיקת ב' יבמין רבי שמעון אומר מייבם לאיזו שירצה וחולץ לשניה</p>	<p>יבמות לב:א</p>	<p>שני אחין נשואין שתי אחיות ומת אחד מהן ואחר כך מתה אשתו של שני הרי זו אסורה עליו עולמית הואיל ונאסרה עליו שעה אחת גמ' פשיטא השתא ומה התם דלא מידחיא מהאי ביתא לגמרי אמרת לא הכא דקא מידחיא מהאי ביתא לגמרי לא כ"ש תנא הא תנא ברישא והך חזיא להיתירא ושריא והדר חזיא לאיסורא ואידי דחביבה ליה אקדמה ומשנה לא זזה ממקומה ת"ר בא עליה חייב עליה משום אשת אח ומשום אחות אשה דברי רבי יוסי ורבי שמעון אומר אינו חייב אלא משום אשת אח בלבד</p>
<p>יבמות לג:ב</p>	<p>זר ששימש בשבת ובעל מום ששימש בטומאה יש כאן משום זרות ומשום שבת ומשום בעל מום ומשום טומאה דברי רבי יוסי ור"ש אומר אין כאן אלא משום זרות ובעל מום בלבד</p>	<p>יבמות מד:א</p>	<p>הא קתני לה לקמן איזהו ממזר כל שאר בשר שהוא בלא יבא דברי ר"ע ור"ש התימני אומר כל שחייבין עליו כרת בידי שמים והלכה כדבריו</p>
<p>יבמות עו:ב</p>	<p>עמוני ומואבי אסורים ואיסורן איסור עולם אבל נקבותיהם מותרות מיד מצרי ואדומי אינם אסורים אלא עד שלשה דורות אחד זכרים ואחד נקבות ר"ש מתיר את הנקבות מיד</p>	<p>יבמות צו:ב</p>	<p>בן ט שנים ויום אחד שבא על יבמתו ואח"כ בא על צרתה פוסל על ידי עצמו רבי שמעון אומר לא פוסל</p>
<p>יבמות צו:ב</p>	<p>בן ט שנים ויום אחד שבא על יבמתו ואח"כ בא עליה אחיו שהוא בן ט' שנים ויום אחד פוסל על ידו ר"ש אומר לא פוסל</p>	<p>יבמות צו:ב</p>	<p>בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו ומשהגדיל נשא אשה אחרת ומת אם לא ידע את הראשונה משהגדיל הראשונה חולצת ולא מתייבמת והשנייה או חולצת או מתייבמת רבי שמעון אומר מייבם לאיזו שירצה וחולץ לשנייה</p>

התנא רבי שמעון (רבי שמעון בר יוחאי) 141 מחלוקות

<p>חלצה בשנים או בשלשה ונמצא אחד מהן קרוב או פסול חליצתה פסולה ור"ש ורבי יוחנן הסנדלר מכשירים</p>	<p>יבמות קד:א</p>
<p>א"ל רבי עקיבא משם ראייה ככה יעשה לאיש כל דבר שהוא מעשה באיש החדש שנחלץ והחרשת שחלצה וחולצת לקטן חליצתה פסולה קטנה שחלצה תחלוץ משתגדיל ואם לא חלצה חליצתה פסולה חלצה בשנים או בשלשה ונמצא אחד מהן קרוב או פסול חליצתה פסולה רבי שמעון ורבי יוחנן הסנדלר מכשירין ומעשה באחד שחלץ בינו לבניה בבית האסורים ובא מעשה לפני רבי עקיבא והכשיר</p>	<p>יבמות קד:ב</p>
<p>הריני בועליך על מנת שירצה אבא אע"פ שלא רצה האב מקודשת ר' שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש רצה האב מקודשת לא רצה האב אינה מקודשת</p>	<p>כתובות עג:ב</p>
<p>והא הכא דכי טעות אשה אחת דמי ופליגי התם בהא קמיפלגי מ"ס על מנת שירצה האב ע"מ שישתוק האב והא שתיק ליה ומ"ס ע"מ שיאמר אבא הן והא לא אמר אבא הן</p>	<p>כתובות עג:ב</p>
<p>בהא קא מיפלגי דמר סבר אחת בחייו ואחת במותו יש להן כתובת בנין דכרין ומר סבר אחת בחייו ואחת במותו אין להם כתובת בנין דכרין</p>	<p>כתובות צ:ב</p>
<p>דתניא נשא את הראשונה ומתה נשא את השניה ומת הוא באין בניה של זו לאחר מיתה ונוטלין כתובת אמן ר"ש אומר אם יש מותר דינר אלו נוטלין כתובת אמן ואלו נוטלין כתובת אמן ואם לאו חולקין בשוה</p>	<p>כתובות צ:ב</p>
<p>מי שהיה נשוי שתי נשים ומתו ואחר כך מת הוא ויתומים מבקשין כתובת אמן ואין שם אלא שתי כתובות חולקין בשוה היה שם מותר דינר אלו נוטלים כתובת אמן ואלו נוטלים כתובת אמן אם אמרו יתומים אנחנו מעלים על נכסי אבינו יפה דינר כדי שיטלו כתובת אמן אין שומעין להן אלא שמין את הנכסים בבית דין היו שם נכסים בראוי אינן כבמוחזק ר"ש אומר אפי' יש שם נכסים שאין להם אחריות אינן כלום עד שיהיו שם נכסים שיש להן אחריות יותר על שתי הכתובות דינר</p>	<p>כתובות צא:א</p>
<p>אלא הכא בדינר משעבדי קמיפלגי מר סבר מבני חורין אין ממשעבדי לא ומר סבר אפי' ממשעבדי</p>	<p>כתובות צא:א</p>
<p>והכא בדינר מקרקעי קמיפלגי מר סבר מקרקעי אין מטלטלי לא ומר סבר אפילו מטלטלי ומי מצית אמרת הכי</p>	<p>כתובות צא:א</p>
<p>אלא בפחות מדינר קמיפלגי מר סבר דינר אין פחות מדינר לא ומר סבר אפילו פחות מדינר</p>	<p>כתובות צא:א</p>
<p>אלמנה בין מן האירוסין בין מן הנשואין מוכרת שלא בבית דין ר' שמעון אומר מן הנשואין מוכרת שלא בבית דין מן האירוסין לא תמכור אלא בבית דין מפני שאין לה מזונות וכל שאין לה מזונות לא תמכור אלא בבית דין</p>	<p>כתובות צז:א</p>
<p>ר"ש אומר אע"פ שלא מכרה ולא משכנה כתובתה אלא מחציתה אבדה מזונותיה למימרא דרבי שמעון סבר דלא אמר' מקצת כסף ככל כסף ורבנן סברי אמרי מקצת כסף ככל כסף</p>	<p>כתובות צז:ב</p>
<p>דתניא הריני נזיר אם יש בכרי הזה מאה כור והלך ומצאו שנגנב או שאבד רבי יהודה מתיר ורבי שמעון אוסר</p>	<p>נדרים יט:א</p>
<p>דתניא ר' יהודה אומר נזיר שמשון מותר ליטמא למתים שכן מצינו בשמשון שנטמא ר"ש אומר האומר נזיר שמשון לא אמר כלום שלא מצינו בשמשון שיצאת נזירות מפיו</p>	<p>נזיר ד:ב</p>
<p>תניא הריני נזיר ע"מ שיהא בכרי זה מאה כור והלך ומצאו שנגנב או שאבד ר"ש אוסר שספק נזירות להחמיר ר' יהודה מתיר שספק נזירות להקל</p>	<p>נזיר ח:א</p>
<p>יודע אני שהנזיר אסור ביין אבל סבור הייתי שחכמים מתירין לי מפני שאין אני יכול לחיות אלא ביין או מפני שאני קובר את המתים הרי זה מותר ור' שמעון אוסר</p>	<p>נזיר יא:א</p>
<p>הריני נזיר על מנת שאהא שותה יין ומיטמא למתים הרי זה נזיר ואסור בכולן יודע אני שיש נזירות אבל איני יודע שהנזיר אסור ביין הרי זה אסור ור' שמעון מתיר</p>	<p>נזיר יא:א</p>
<p>הפילה אשתו אינו נזיר ר"ש אומר יאמר אם היה בן קיימא הרי אני נזיר חובה ואם לאו הרי אני נזיר נדבה</p>	<p>נזיר יג:א</p>
<p>הא אמר ר"ש ספק נזירות להחמיר ואלא אליבא דרבי יהודה דאמר ספק נזירות להקל</p>	<p>נזיר יג:א</p>

התנא רבי שמעון (רבי שמעון בר יוחאי) 141 מחלוקות

נזיר לב:	הרתיע לאחוריו אינו נזיר ר"ש אומר יאמר אם היה כדברי הריני נזיר חובה ואם לאו הריני נזיר נדבה
נזיר לד:	דתניא הריני נזיר על מנת שיהא בכרי הזה מאה כור והלך ומצאו שנגב או שאבד ר"ש אוסר ור' יהודה מתיר ר"ש סבר כיון דאילו לא נגבב דלמא הווי ביה מאה כור והווי נזיר השתא נמי הווי נזיר והכא נמי כיון דאי אתא לקמן וידעינן דפלוני הואי הווי נזיר השתא נמי הווי נזיר
נזיר מה:	אבא חנן אומר משום רבי אליעזר וגלח הנזיר פתח אהל מועד כל זמן שאין פתח אהל מועד פתוח אינו מגלח ר"ש שזורי אומר וגלח הנזיר פתח אהל מועד ולא נזירה שמא יתגרו בה פרחי כהונה
נזיר מו:	דתניא אין לו בהן יד ורגל אין לו טהרה עולמית דברי רבי אליעזר רבי שמעון אומר יניחנו על מקומו ויצא וחכ"א יניח על של שמאל ויצא
נזיר סג:	דתניא ספק טומאה צפה בין בכלים בין בקרקע טהורה ר"ש אומר בכלים טמאה בקרקע טהורה
נזיר סד:	אי טעמא דת"ק א"ר יצחק בר אבודימי כתיב (ויקרא יא, מג) בכל השרץ השורץ כל מקום שהוא שורץ וכתוב על הארץ הא כיצד ודאי מגעו טמא ספק מגעו טהור ורבי שמעון מ"ט אמר עולא כתיב (ויקרא יא, לו) אך מעין וכתוב יטמא (עד הערב) הא כיצד צפה בכלים טמא בקרקע טהור
סוטה טז:	ת"ר הקדים עפר למים פסול ור' שמעון מכשיר מ"ט דרבי שמעון דכתיב (במדבר יט, יז) ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת
סוטה יט:	ובהשקאה גופה פליגי רבי שמעון ורבנן דרבנן סברי משקה ואח"כ מקריב את מנחתה ורבי שמעון סבר מקריב את מנחתה ואחר כך משקה שנאמר (במדבר ה, כו) ואחר ישקה
סוטה יט:	מגילת סוטה שכתבה קודם שתקבל עליה שבועה לא עשה ולא כלום כדי נסבה במאי קמיפלגי תלתא קראי כתיבי והשקה קמא ואחר ישקה והשקה בתרא רבנן סברי והשקה קמא לגופו שמשקה ואח"כ מקריב את מנחתה ואחר ישקה מיבעי ליה לשרישומו ניכר והשקה בתרא שאם נמחקה מגילה ואומרת איני שותה מערערין אותה ומשקה אותה בעל כרחא ור"ש סבר ואחר ישקה לגופו שמקריב את מנחתה ואח"כ משקה והשקה קמא שאם השקה ואח"כ הקריב את מנחתה כשרה והשקה בתרא שאם נמחקה מגילה ואמרה איני שותה מערערין אותה ומשקין אותה בעל כרחא
סוטה יט:	ת"ר והשקה מה ת"ל והלא כבר נאמר והשקה שאם נמחקה מגילה ואומרת איני שותה מערערין אותה ומשקין אותה בעל כרחא דברי רבי עקיבא ר"ש אומר ואחר ישקה מה ת"ל והלא כבר נאמר והשקה אלא לאחר כל מעשים כולן האמורין למעלה
סוטה כב:	ר"ש אומר אין זכות תולה במים המרים ואם אתה אומר הזכות תולה במים המאררין מדהה אתה את המים בפני כל הנשים השותות ומוציא אתה שם רע על הטהורות ששתו שאומרים טמאות הן אלא שתלתה להן זכות רבי אומר הזכות תולה במים המאררים ואינה יולדת ואינה משבחת אלא מתנוונה והולכת לסוף היא מתה באותה מיתה
סוטה כו:	דתניא ר' שמעון בן אלעזר אומר איילונית לא שותה ולא נוטלת כתובה שנאמר (במדבר ה, כח) ונקתה ונזרעה זרע מי שדרכה להזריע יצאתה זו שאין דרכה להזריע ורבנן האי ונקתה ונזרעה זרע מאי עבדי ליה
סוטה לז:	ואין לך כל דבר מצוה ומצוה שכתובה בתורה שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות ר' שמעון בן יהודה איש כפר עכו אמר משום רבי שמעון אין לך מצוה ומצוה שכתובה בתורה שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות של שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים
סוטה מד:	ת"ר ויצאו זקניך ושופטיך זקניך שנים ושופטיך שנים ואין בית דין שקול מוסיפין עליהן עוד אחד הרי כאן חמשה דברי ר' יהודה רבי שמעון אומר זקניך שנים ואין ב"ד שקול מוסיפין עליהן עוד אחד הרי כאן שלשה
סוטה מה:	אלא מעתה ויצאו שנים ומדדו שנים לר' יהודה הרי כאן תשעה לרבי שמעון הרי כאן שבעה
גיטין ח:	דתנן הכותב כל נכסיו לעבדו יצא בן חורין שייך קרקע כל שהוא לא יצא בן חורין ר"ש אומר לעולם הוא בן חורין עד שיאמר כל נכסיי נתונין לפלוני עבדי חוץ מאחד מריבוא שבהן
גיטין יב:	כל השטרות העולים בערכאות של עובדי כוכבים אע"פ שחותמיהם עובדי כוכבים כשירים חוץ מגיטי נשים ושחרורי עבדים ר"ש אומר אף אלו כשירין לא הוזכרו אלא בזמן שנעשו בהדיוט

התנא רבי שמעון (רבי שמעון בר יוחאי) 141 מחלוקות

ג'ט"ז: א	נכתב ביום ונחתם ביום בלילה ונחתם ביום כשר ביום ונחתם בלילה פסול רבי שמעון מכשיר שהיה רבי שמעון אומר כל הגיטין שנכתבו ביום ונחתמו בלילה פסולין חוץ מגיטי נשים	
ג'ט"ן כה:ב	דתניא הריני בוועליך על מנת שירצה אבא אע"פ שלא רצה האב מקודשת ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון רצה האב מקודשת לא רצה האב אינה מקודשת	
ג'ט"ן כז:ב	ת"ר איזהו שלא לאלתר רבי נתן אומר ששה כדי שתעבור שיירא ותשרה ר"ש בן אלעזר אומר כדי שיהא אדם עומד ורואה שלא עבר שם אדם ויש אומרים שלא שהא אדם שם רבי אומר כדי לכתוב את הגט רבי יצחק אומר כדי לקרותו אחרים אומרים כדי לכותבו ולקרות	
ג'ט"ן מב:א	תנן הכותב כל נכסיו לעבדו יצא לחירות שייר קרקע כל שהוא לא יצא לחירות ר' שמעון אומר לעולם הוא בן חורין עד שיאמר כל נכסי נתונין לפלוני עבדי חוץ מאחד מרבוה שבהן	
קידושין ז"ב:	דתניא תוסאי אומר לו ולא לבעל חובו גופא אלו מעניקים להם היוצא בשנים וביובל ובמיתת אדון ואמה העבריה בסימנין אבל בורח ויוצא בגרעון כסף אין מעניקים לו ר"מ אומר בורח אין מעניקין לו ויוצא בגרעון כסף מעניקים לו ר"ש אומר ארבעה מעניקים להם שלשה באיש וג' באשה ואי אתה יכול לומר ארבעה באחד מהן לפי שאין סימנין באיש ורציעה באשה	
קידושין ז"א:	לכדתניא יכול לא יהו מעניקין אלא מצאן גורן ויקב מנין לרבות כל דבר ת"ל אשר ברכך יי' אלהיך א"כ מה ת"ל צאן גורן ויקב לומר לך מה צאן גורן ויקב מיוחדים שישנן בכלל ברכה אף כל שישנן בכלל ברכה יצאו כספים דברי ר' שמעון רבי אליעזר בן יעקב אומר יצאו פרדות	
קידושין כב:ב	תנו רבנן כיצד בחזקה התיר לו מנעלו או הולך כליו אחריו לבית המרחץ הפשיטו הרחיצו סכו גרדו הלבישו הנעילו הגביהו קנאו אמר ר' שמעון לא תהא חזקה גדולה מהגבהה שהגבהה קונה בכל מקום	
קידושין כד:ב	ת"ר בכולם עבד יוצא בהם לחירות וצריך גט שחרור דברי ר"ש ר"מ אומר אינו צריך ר"א אומר צריך ר' טרפון אומר אינו צריך ר"ע אומר צריך המכריעים לפני חכמים אומרים נראין דברי ר"ט בשן ועין שהתורה זכתה לו ודברי ר"ע בשאר אברים	
קידושין כד:ב	מ"ט דר"ש יליף שילוח שילוח מאשה מה אשה בשטר אף עבד נמי בשטר ור"מ אי כתב חפשי לבסוף כדקאמרת השתא דכתב לחפשי ישלחנו הוה ליה חפשי מעיקרא	
קידושין כה:ב	אמר רב בהמה גסה נקנית במשיכה והאנן במסירה תנן ורב נמי במסירה אמר הדר ביה מההיא הוא דאמר כי האי תנא דתניא וחכ"א זו וזו נקנית במשיכה רבי שמעון אומר זו וזו בהגבהה	
קידושין מח:ב	הכא במאי עסקינן כגון שאמר לשלוחו הלויני דינר של כסף ולך וקדש לי אשה פלונית והלך והלוה של זהב מר סבר קפידא מר סבר מראה מקום הוא לו	
קידושין מח:ב	התקדשי לי בכוס זה של יין ונמצא של דבש של דבש ונמצא של יין בדינר זה של כסף ונמצא של זהב של זהב ונמצא של כסף על מנת שאני עשיר ונמצא עני עני ונמצא עשיר אינה מקודשת ר"ש אומר אם הטעה לשבח מקודשת	
קידושין נז:א	שחטה שלא באזוב ושלא בעץ ארז ושלא בשני תולעת ר' יעקב אומר הואיל והוקצה למצותה אסורה רבי שמעון אומר הואיל ונשחטה שלא כמצותה מותרת	
קידושין נז:א	ד כאן לא פליגי אלא מר סבר שחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה ומר סבר שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה	
קידושין נז:ב	בפטר חמור:נימא מתניתין דלא כר' שמעון דתניא פטר חמור אסור בהנאה דברי ר' יהודה ורבי שמעון מתיר	
קידושין נח:א	תניא המקדש בפטר חמור בבשר בחלב ובחולין שנשחטו בעזרה ר' שמעון אומר מקודשת וחכ"א אינה מקודשת	
קידושין נח:א	דתניא השוחט את הטרופה וכן השוחט ונמצאת טריפה זה וזה חולין בעזרה ר"ש מתיר בהנאה וחכמים אוסרים	
קידושין עט:א	דתניא כל טהרות שנעשו על גביו למפרע בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים טמאות ורבי שמעון אומר ברשות הרבים טהרות ברשות היחיד תולין	

התנא רבי שמעון (רבי שמעון בר יוחאי) 141 מחלוקות

לא יתייחד אדם עם שתי נשים אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים **רבי שמעון** אומר אף איש אחד מתייחד עם שתי נשים בזמן שאשתו עמו וישן עמהם בפונדקי מפני שאשתו משמרתו מתייחד אדם עם אמו ועם בתו וישן עמהם בקירוב בשר ואם הגדילו זו ישנה בכסותה וזה ישן בכסותו

קידושין
פ:ב